ΚΥΡΙΑΚΗ
24
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1978

ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΠΑΡ.
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2820
ΕΤΟΣ 10ΟΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΚΗΡΥΞ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 27
ΤΗΛ. 277—384, 275—352
277—661

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 10

Σύσκεψις, χωρίς ἀποφάσεις

Δέν γνωρίζομεν εἰς ποῖον βαθμὸν ὑπῆρξε ὠφέλιμος ἡ συγκροτηθεῖσα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ἐν Πάτραις μεγάλη σύσκεψις καὶ τοῦτο διότι τὴν σύσκεψιν αὐτὴν δὲν ἐκλήθησαν νὰ τὴν παρηκολουθήσουν δημοσιογράφοι ὥστε νὰ ἔχωμεν ἰδίαν ἀντίληψιν. Δι' ὅ καὶ θὰ ἐρωτήσωμεν τὸ ἑξῆς: Ἐβεβαίωσεν ὁ κ. ὑπουργὸς ὅτι αἱ Πάτραι θὰ διαδραματίσουν εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον σημαντικὸν ρόλον ὡς «Δυτικὴ Πύλη» τῆς χώρας; Ἐδήλωσεν ἂν θὰ καθιερωθῇ νέα γραμμὴ Κρήτης — Πατρῶν — Τεργέστης; Καὶ πρὸ παντὸς ἀνέφερεν ὅ,τιδήποτε περὶ οἱωνδήποτε ἀναγκαίων νέων λιμενικῶν ἔργων;

— ● —

Ὅτκοθεν νοεῖται, ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ κρίσιμα ἐρωτήματα θὰ ἀπεφεύγοντο ἂν ἡ σύσκεψις εἶχε διεξαχθῆ δημοσίᾳ. Πολλῷ μᾶλλον ἀφοῦ οὐδεὶς λόγος ἐπέβαλλε μυστικότητα. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι ὁ κ. Ἐμμ. Κεφαλογιάννης θὰ θελήσῃ νὰ προβῇ εἰς ἀνακοινώσεις διὰ τὰ ἐν Πάτραις διαμειφθέντα καὶ ἀποφασισθέντα, ἔστω καὶ ἐξ Ἀθηνῶν. Διότι εἶναι προφανὲς ὅτι ὀλίγαι τινὲς φράσεις, πρὸς ἕνα ἢ δύο ἐκπροσώπους εὑρεθέντας ἐκεῖ Π Ρ Ο τῆς συσκέψεως, δέν ἔχουν μεγάλην σημασίαν.

Ταῦτα δὲ πολλῷ μᾶλλον, ὅταν εἶναι γνωστὸν πλέον, παρὰ τὴν μυστικότητα, ὅτι κατὰ τὴν σύσκεψιν αὐτὴν ὁ παραστάς Δήμαρχος Πατρέων κ. Θ. Ἄννινος λέγεται ὅτι ἐδήλωσεν εἰς ἐπήκοον τοῦ κ. ὑπουργοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ὑπερτριάκοντα παρευρεθέντων, ὅτι, ὁ ἴδιος τουλάχιστον, μετὰ τὰ ὅσα ἤκουσε λεγόμενα, οὔτε διατὶ συνεκροτήθη ἡ σύσκεψις ἐκείνη ἀντελήφθη, οὔτε καὶ εἰς ποῖα συμπεράσματα κατέληξε. Πολύ περισσότερον, φέρεται εἰπὼν ὁ κ. Δήμαρχος, ὅτι δὲν ἀντελήφθη ἂν ἐλήφθησαν οἱαιδήποτε ἀποφάσεις καὶ ἂν ἐξηγγέλθησαν.

Χωρὶς μάλιστα νὰ ἀναλαμβάνωμεν καὶ τὴν εὐθύνην τῆς ἀκριβείας (διότι οἱ δημοσιογράφοι δέν παρέστησαν εἰς τὴν σύσκεψιν ἐκείνην) περὶ τοῦ ἂν πράγματι ἐλέχθησαν ἢ ὄχι, σημειοῦμεν ὅτι ὁ κ. Ἄννινος φέρεται εἰπὼν ἐπίσης πρὸς τὸν κ. ὑπουργόν, περίπου, εἰς ἐπήκοον πάντων, ὅτι δέν εἶναι νοητὸν νὰ γίνεται λόγος περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης 60 ἑκατομμυρίων διὰ τὸ ἔτος 1979, δι' ἕνα ἔργον κολοσσιαῖον ὡς εἶναι ἡ κατασκευὴ νέου λιμένος κατὰ προέκτασιν τοῦ σημερινοῦ ἢ διὰ τὴν κατασκευὴν νέου ἡ δαπάνη τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ὑπολογίζεται εἰς δισεκατομμύρια!!

— ● —

Ἐννοεῖται, ὅτι ἀξόλογος καὶ συζητήσιμος εἶναι καὶ μία ἀκόμη δήλωσις τοῦ κ. Δημάρχου, γενομένη καὶ αὐτὴ εἰς ἐπήκοον ὅλων, ὅτι δηλαδὴ εἰς τὴν σύσκεψιν ἐκείνην ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ «ἔπρεπε νὰ ἐκπροσωπηθοῦν μόνον τὸ Κράτος, ὁ Δῆμος καὶ τὰ Ἐπιμελητήρια καὶ ὄχι, ὡς συνέβη, καὶ οἱ φορεῖς ἰδιωτικῶν συμφερόντων.

Βεβαίως τὸ τελευταῖον τοῦτο ὑπῆρξε μᾶλλον ὑπερβολικόν, δοθέντος ὅτι ὁ ἰδιωτικὸς παράγων καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία διαδραματίζουν σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων τῆς πόλεως. Καὶ, πέραν τούτου, διαθέτουν καὶ τεραστίαν πεῖραν καὶ γνώσεις, πλὴν ὅμως δὲν εἶναι καὶ ἐκτὸς οὐσίας ἡ ἄποψις, ὅτι ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἐξετασθῆ τί μέτρα πρέπει νὰ ληφθοῦν διὰ νὰ ἀναπτυχθῆ καὶ ὁ Λιμὴν καὶ ἡ Πόλις, ἔπρεπε νὰ συγκροτηθοῦν δύο συσκέψεις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Μία διὰ νὰ ἀκούσῃ ὁ κ. ὑπουργὸς τὰ αἰτήματα καὶ νὰ δεχθῆ τὰ ὑπομνήματα τῆς Ἰδιωτικῆς Ἐπιχειρηματικῆς Προτοβουλίας. Καί, ἀφοῦ ταῦτα ἐμελετῶντο ἐπισταμένως (καὶ ὄχι εἰς τὸ πόδι) νὰ συγκροτηθῆ μία ἀκόμη σύσκεψις, παρόντων πλέον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εἶναι ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των τεταγμένοι νὰ ἐκπροσωποῦν οἱ μὲν τὸ Κράτος καὶ τὴν Κυβέρνησιν, οἱ δὲ τὴν βούλησιν τοῦ Πατραϊκοῦ Λαοῦ εἰς τὸ σύνολόν του, δηλαδὴ οἱ αἱρετοί του ἐκπρόσωποι: Οἱ βουλευταί, ὁ δήμαρχος καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον.

— ● —

Μέχρι στιγμῆς, ὡς ἐξειλίχθη ἡ σύσκεψις δέν ἀπέληξε πουθενά. Καὶ οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ ἀπολήξῃ. Πολλῷ μᾶλλον ἀφοῦ ἔλλειψεν καὶ ἡ δημοσιότης.

Ἐπίκαιρα

ΠΡΟΣ ΑΘΗΝΑΣ

Δέν θὰ πρέπει νὰ ἀποκλείεται ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ Κυβέρνησις ἤρχισεν ἀφυπνιζομένη του λάχιστον ὡς πρὸς τὴν ἀνακοπὴν τῆς «ἐσωτερικῆς μεταναστεύσεως» πρὸς τὴν πρωτεύουσαν. Διότι τό ποῦ ἔφθασε τὸ κακὸν αὐτό, φαίνεται ἀπό τὸ ἐπισήμως πλέον, νὰ ἐπιβεβαιοῦται ὅτι, κατ' ἔτος, εἰσρέουν εἰς τάς Ἀθήνας, δι' ἀναζήτησιν μονίμου ἐγκαταστάσεως, 120.000 ἄτομα! Κάθε χρόνο δηλαδὴ προστίθεται εἰς τάς Ἀθήνας μία ὁλόκληρη Πάτρα. Τοῦτο σημαίνει ὅτι, μετ' οὐ πολύ, ἡ μὲν ἐπαρχία θὰ ἐρημωθῆ τελείως, σύμπασα δὲ ἡ Ἑλλάς θὰ συνωθῆται εἰς τὸ φρενοκομεῖον λεκανοπέδιον τῆς Ἀττικῆς, τό ὁποῖον ὑφίσταται ἤδη ἀνωτέρας ἀλλοιώσεις, μὲ τὴν ἀσεβεστον οἰκοδόμησιν καὶ τὸ ὄργιον τῶν «αὐθαιρέτων»

— ● —

Η ΔΙΑΚΡΚΙΣΙΣ

Εἶπεν ὁ ὑπουργὸς Ἐμπορίου κ. Γ. Παναγιωτόπουλος ὅτι θὰ αὐξηθῆ ἡ τιμὴ τῶν εἰσιτηρίων τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων εἰς Ἀθήνας κατὰ 2 δραχμάς, ἵνα μὴ συνεχισθῆ ἡ ἐπιδότησις τῶν ἀπὸ τὸν κρατικὸ προϋπολογισμό, προσέθεσε δὲ χαρακτηριστικῶς ὅτι «δέν εἶναι δυνατὸ ἡ ἐπαρχία νὰ ἐπιδοτῆ τὴν κίνησιν τῶν ἐπιβατῶν τῆς πρωτευούσης;» Νά μᾶς συγχωρῆ πολύ ὅμως ὁ κ. ὑπουργὸς ἀλλά ἡ ἐπιδότησις τῶν Ἀθηναίων ἀπό τούς ἐπαρχιώτας διὰ νὰ μετακινοῦνται μὲ μικρότερον εἰσιτήριον κατέστη δυνατὸν ἐν τῇ πράξει, καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τό ὁμολογεῖ ἀφοῦ μόλις τώρα σκέπτεται νὰ διακόψῃ τὴν ἐπιδότησιν μὲ τὴν ὁποία ὅμως ἤδη ἐκατοντάδες ἑκατομμυρίων τῶν ἀφελῶν ἐπαρχιωτῶν ἐμπῆραν εἰς τὰ θυλάκια τῶν πρωτευουσιάνων. Ὁ «Ἡμερήσιος Κῆρυξ» ἐγκαίρως ἔθεσε τὸ ἐρώτημα πρό μηνῶν: «Γιατὶ κύριοι ἐπιδοτεῖται τά εἰσιτήρια τῶν Ἀστικῶν ΚΤΕΛ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὄχι καὶ τὰ εἰσιτήρια τοῦ Ἀστικοῦ ΚΤΕΛ Πατρῶν, ὥστε νὰ ἀποφευχθῆ αὔξησις τοῦ εἰσιτηρίου, ἀλλά προφανῶς ἔπρεπε νά τύχουν οἱ πρωτευουσιάνοι εἰδικῆς προνομιακῆς μεταχειρίσεως, χωριζομένων οὕτω τῶν πολιτῶν εἰς ἔξυπνους καὶ κορόϊδα.

— ● —

Η ΣΙΓΗ

Οὐδεὶς φαίνεται νὰ συνεκινήθη ἀπό τούς ἐν Ἀθήναις ἀρμοδίους διὰ τάς διαπιστωθείσας ἐλλείψεις τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας. Δέκα καὶ πλέον ἡμέρας μετὰ τὴν πυρκαϊάν, ἡ ὁποία παρ' ὀλίγον νὰ στοιχίση τὴν ζωὴν δεκάδος ἀτόμων τοῦ ἐπὶ τῆς πλατείας Γεωργίου πυροπληθέντος κέντρου διασκεδάσεως, οὐδεμία ἀπάντησις ἐδόθη οὔτε πρὸς παρηγορίαν, οὔτε πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν διαπορούντων καὶ ἀνησυχούντων δημοτῶν.

— ● —

ΜΑΤΑΙΩΠΟΝΕΙ

Ὀρθῶς ἡ Ἑταιρεία Προστασίας τοπίου καὶ Περιβάλλοντος ἐζήτησεν ἀπό τόν κ. ὑπουργόν Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ὅστις διῆλθεν ἐκ Πατρῶν προχθὲς Τρίτην, ὅπως ἀπαγορευθῆ ὁ ἐλλιμενισμὸς τῶν φέρρυ — μπώτ, Ρίου — Ἀντιρρίου εἰς τάς ἀκτάς Ρίου, Βερναδείκων καὶ Ἁγίου Βασιλείου, μὲ τό ἐπιχείρημα ὅτι μολύνεται τώρα καὶ αὐτὴ ἡ παραθαλασσία περιοχή, ἡ ὁποία εἶναι ἡ μόνη ποὺ ἀπέμεινε διὰ τούς κατοίκους τῶν Πατρῶν. Ἀλλά, ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ τῆς εἴπωμεν ὅτι ματαιοπονεῖ. Ἐφ' ὅσον τό θέμα τοῦ ἐλλιμενισμοῦ 32 φέρρυ — μπώτ εἶναι θέμα συμφέροντος οἰκονομικοῦ τῶν ἐκμεταλλευομένων τὸ στενὸν Ρίου — Ἀντιρρίου, νὰ εἶναι ὑπερβαβαία ἡ Ἐπιτροπὴ Περιβάλλοντος, ὅτι τελικῶς θὰ γίνεται τό χατήρι τῶν συμφεροντολόγων καί ὄχι τῶν κατοίκων τῆς Πόλεως οἱ ὁποῖοι προφανῶς δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κάνουν καὶ μπάνια τὸ κολοκαϊρι. Ἄς ἐρευνήση ἡ Ἐπιτροπὴ τί σημαίνει «Ὁμάδες συμφέροντος» καὶ «Ὁμάδες πιέσεως» καὶ τότε θὰ καταλάβη πολλά πράγματα.

Ἰταλικόν ἐπιβατικὸν ἀεροπλάνον

ΕΠΕΣΕ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΜΕ 129 ΕΠΙΒΑΤΕΣ

● Ἐπέστρεφαν γιά Χριστούγεννα

ΠΑΛΕΡΜΟ (Ἰταλία) 24 (ΑΠΕ) Ἐπιβατικὸ ἀεροπλάνο τύπου «DC—9» τῆς ἀεροπορικῆς ἑταιρείας «Ἀλιτάλια» μὲ 124 ἐπιβάτες καὶ πενταμελὲς πλήρωμα, ἔπεσε στὴν θάλασσα, καθώς πλησίαζε γιὰ νὰ προσγειωθεῖ στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Παλέρμο, τίς πρωϊνὲς ὧρες χθές.

Τὸ ἀεροπλάνο, ποὺ ἐκτελοῦσε ἐσωτερικὴ πτήση ἀπό τὴν Ρώμη στὴν Σικελία, ἔπεσε στὴ θάλασσα λίγο πρὶν τίς 2 τό πρωΐ χθὲς (ὥρα Ἑλλάδος) ἀφοῦ προηγουμένως ὁ πύργος ἐλέγχου τοῦ ἀεροδρομίου ἔχασε κάθε ἐπαφὴ μὲ αὐτό. Τὸ ἀεροπλάνο μετέφερε 124 ἐπιβάτες — μεταξὺ τῶν ὁποίων τέσσερα παιδιά — καὶ πενταμελὲς πλήρωμα.

Ἀρκετὰ ναυαγοσωστικὰ καὶ ἐλικόπτερα ἐφωδιασμένα μὲ εἰδικοὺς προβολεῖς, ἐστάλησαν στὸν τόπο τοῦ δυστυχήματος.

Τὸ ἀεροπλάνο, σύμφωνα μὲ τίς ὑπάρχουσες πληροφορίες, ἔπαθε βλάβη καθώς πλησίαζε τό ἀεροδρόμιο καὶ ὁ πιλότος, μὴ μπορῶντας νὰ τὸ κρατήσει στὸν ἀέρα, προτίμησε νὰ κάνει ἀναγκαστικὴ προσθαλάσσωση.

Ἁλιευτικὰ περισυνέλεξαν μερικοὺς ἐπιζῶντες, ποὺ μεταξὺ τους ὑπάρχουν καὶ τραυματίες.

Εἴκοσι ἕνας ἐπιζήσαντες, ποὺ ἔχουν μεταφερθεῖ σέ νοσοκομεῖα τοῦ Παλέρμου, 24 πτώματα, ποὺ ἔχουν περισυλλεγεῖ, καὶ 97 ἀγνοούμενοι εἶναι ὁ πρῶτος ἐπίσημος ἀπολογισμὸς τοῦ ἀεροπορικοῦ δυστυχήματος τοῦ Παλέρμου, χθὲς τὸ πρωΐ.

Ὁ πλοίαρχος ἑνὸς ἁλιευτικοῦ ἐδήλωσε ὅτι τό πλοῖο του βρισκόταν μόνο μερικὲς ἑκατοντάδες μέτρα ἀπό τό σημεῖο ὅπου τό ἀεροπλάνο τῆς «Ἀλιτάλια» ἔπεσε στὴν θάλασσα.

Δήλωσε ἐπίσης, ὅτι ὁ πιλότος μπόρεσε νὰ φέρει τό ἀεροσκάφος παράλληλα μὲ τὴν ἐπιφάνεια καὶ ἐν συνεχεία νά τό ἀκουμπήσει στὸ νερό. Τὸ ἀεροπλάνο ὅμως δὲν ἐπέπλευσε, παρά μόνο ἐλάχιστα λεπτά πρίν βυθιστεῖ

Μόλις τό ἀεροπλάνο ἔπεσε στὸ νερὸ, δημιουργήθηκε πανδαιμόνιο, διηγήθη ἕνας διασωθείς ποὺ τὸν περισυνέλεξαν ἀπό τὴν θάλασσα. «Δέν καταλάβαινα

■ ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 8η σελίδα

ΜΙΑ ΘΛΙΒΕΡΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ω, ΤΙ ΚΟΣΜΟΣ ΠΑΤΕΡΑ

Σταθμὸς ΟΣΕ Πύργου, ὥρα 10 πρωΐ, παραμονὲς Χριστουγέννων. Ἕνα βαγόνι αὐτοκινητάμαξας φθάνει, μὲ προορισμὸ Κυπαρισσία. Κόσμος πολύς κατεβαίνει, ἄλλος ἀνεβαίνει. Πολύς ὁ μαθητόκοσμος.

Ἕνας δωδεκάχρονος μαθητής κατέβηκε. Τρέχει ξανανέβηκε. Ψάχνει. Ξέχασε κάτι στὸ βαγόνι. Δέν τό βρῆκε. Ξανακατέβηκε. Ρώτησε 3—4 συμμαθητές του. Ξανανέβηκε. Ψάχνει πυρετωδῶς. Τὸ μεγάφωνο τοῦ σταθμοῦ φωνάζει: «Ἡ αὐτοκινητάμαξα γιὰ Κυπαρισσία ἀναχωρεῖ σέ 2 λεπτά». Ὁ μικρός κατακόκκινος ὑποφέρει, ἀλλά ψάχνει. Ὅλοι τὸν ρωτᾶνε, κι' ὅλοι ψάχνουν γιὰ μιὰ σακκούλα πλαστικὴ. ΤΙΠΟΤΕ.

— Τί εἶχες μέσα παιδί μου;

— Δυό παντελονάκια γιὰ τὰ μικρά, λίγα τρόφιμα, καὶ κάτι φάρμακα γιὰ τὴ γιαγιά...

Ὁ σύγχρονος ἐλεεινός ἀτσίδας, ἄνθρωπος — θηρίο, τὴν ἄρπαξε μέσα ἀπ' τά ματάκια του!!

Ὁ μικρὸς κατέβηκε ἀκούμπισε στὸν τοῖχο τοῦ σταθμοῦ καὶ ΚΛΑΙΕΙ, ΚΛΑΙΕΙ, κι' ὅσο τό τραῖνο ἀπομακρύνεται τόσο τὸ κλάμα μεγαλώνει.... μεγαλώνει....

Φθάνει τὸ 1979!! Ἔτος τοῦ παιδιοῦ!!! Κατὰ τ' ἄλλα: «Καλὰ Χριστούγεννα!

Κ. ΣΕΡΓΙΟΣ

ΣΗΜ. ΣΥΝΤ.: Τὰ ἀνωτέρω δὲν εἶναι χρονογράφημα. Εἶναι δυστυχῶς μία σύθεντικὴ ἱστορία. Ἔγινε χθὲς στὸν σταθμὸ τοῦ Πύργου.

Χριστουγεννιάτικο μήνυμα κ. Δημάρχου

— ● —

Ἀγαπητοί μου φίλοι
Καλά Χριστούγεννα
Εὐτυχισμένος ὁ καινούργιος
χρόνος 1979
Γιομάτος Δημοκρατία καὶ Πρόοδο

— ● —

Ὅλοι μαζὶ ἑνωμένοι
γιὰ τὴ διεκδίκηση
τῶν δικαιωμάτων ζωῆς
στὴ πόλη μας

— ● —

Χρόνια Πολλά.

ΝΕΑ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΙΣ

ΕΤΕΡΑ 6 ΕΚΑΤΟΜ. ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ

Μέ ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Χρ. Στράτου ἐπιχορηγήθη ὁ Δῆμος Πατρέων μὲ ποσὸν ἑτέρων 6 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Τὸ ποσὸν χορηγεῖται ὡς ἔκτακτος ἐνίσχυσις διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν πάσης φύσεως δαπανῶν τοῦ Δήμου.

Η ΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

Ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας κ. Ν. Χανὸς συνοδευόμενος ἀπό τὸν Διευθυντὴν Ἐμπορίου κ. Ν. Χριστόπουλον καὶ τὸν Διοικητὴν τῆς Ἀγορανομίας Πατρῶν Ἀστυνόμον κ. Γ. Κωνσταντόπουλον ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν ἀγορὰν τῶν Πατρῶν καὶ εἰδικώτερον καταστήματα πωλήσεως κρεάτων καὶ ὀπωροκηπευτικῶν. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν διεπιστώθη ὑπερεπάρκεια παντὸς εἴδους ἀγαθῶν εἰς τιμὰς κυμαινομένας περίπου εἰς τάς περυσινάς ἤτοι ἐλαφρῶς ηὐξημέναι. Ἡ ἀγοραστικὴ κίνησις ὑπῆρξε μεγάλη.

Λόγω τῆς αὐριανῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς μεθαυριανῆς ἀργίας τῆς Τρίτης, ὁ «Ἡμερήσιος Κῆρυξ Πατρῶν, ὅπως καὶ ὅλαι αἱ ἡμερήσιαι ἐφημερίδες ὅλης τῆς χώρας δὲν θὰ ἐκδοθῆ, οὔτε τὴν Τρίτην οὔτε τὴν Τετάρτην θὰ ἐκδοθῆ κανονικῶς τὸ πρωΐ τῆς προσεχοῦς Πέμπτης 28ης Δεκεμβρίου.

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΙΝΤΖΕΓΙΑΝΝΗΣ

Τότε ποὺ εἴμαστε παιδιά

Τὸν βρῆκα νὰ χαζεύει, σέ μιὰ κατάφωτη, χρυσοστόλιστη, φανταχτερή βιτρίνα, κυττάζοντας ἕνα ἠλεκτρικὸ τραινάκι, ποὺ πέρναγε σφυρίζοντας χαρούμενα μέσ' ἀπὸ πολιτείες καὶ χωριοῦδάκια, ἀνάμεσα ἀπό κούκλους καὶ κουκλίτσες μέσ' ἀπό τόπια καὶ λογῆς παιγνίδια!

— Τὸν πείραξα: Νὰ σ' ἀγοράσω, νά παίζεις;

— Δέν θἄκανες κι' ἄσχημα. Μόνο πού εἶν' ἀργά ...λιγάκι. Χρόνια τὰ ζήλευα — σχεδόν, μονολόγησε, ἐξομολογήθηκε — ἕνα τέτοιο τραῖνο. Τὸ τραῖνο τῶν παιδικῶν μας ὀνείρων. Κι οὔτε κατάφερα ποτέ νὰ τ' ἀποκτήσω. Δέν εἶχε ἡ δικὴ μας παιδιάστικη ζωὴ τέτοια παιγνίδια. Οὔτε τόσα. Γιὰ λίγους — τότε — τά φανταχτερὰ καὶ τὰ ὤμορφα. Λίγες οἱ στολισμένες βιτρίνες, λίγοι καὶ οἱ... Πατρίκιοι τῆς ζωῆς. Οἱ προνομιοῦχοι!! Ἐμεῖς οἱ πολύ πολλοί — οἱ πολλοί... πολλοί — θυμᾶσαι μὲ τί παίζαμε; Μ' ἕνα πάνινο τόπι, μὲ μιὰ ἀχυρένια κούκλα, μὲ ἕναν πρόχειρο ξύλινο στρατιωτάκι. Τῆς μιᾶς δραχμῆς.... τά γιασεμιά!! Τὸ ἀκριβὸ δῶρο τῆς οἰκογενειας ἦταν ἕνα ζευγάρι παπούτσια κάθε Πάσχα ἢ Πρωτοχρονιά. Τά παιγνίδια μας μιά καραμούζα ἢ μιὰ ροκάνα. Ποιός τὰ πλησιάζει τώρα. Πανάκριβα, πεντάμορφα, ἠλεκτρονικὰ τά σημερινά, γιὰ μικρούς τἄχα ἢ γιὰ μεγάλους;

Περιουσίες ὁλόκληρες γιὰ μιὰ κουκλίτσα. Μιλᾶνε βλέπεις τραγουδοῦν, χορεύουν, τρέχουν! Τὰ βλέπεις καὶ τὰ λαχταρᾶς. Καὶ τ' ἀγοράζεις!! Τί μᾶς ἀγόρασαν ἐμᾶς;

— Ἄ! φίλε καλέμου κι' ἀκριβὲ. Ἀναλογίστηκες ποτὲ ἂν τοῦτο ἐδῶ εἶναι... παιγνίδια; Τὰ πιὸ πολλά προγυμναστὲς γι αὐριανούς σοφούς! Δέν παίζει τό παιδί. Σκέφτεται, βασανίζεται, ἀγωνιᾶ νὰ βρεῖ τή λύσι. Νὰ ὁδηγήσει. Νὰ ταιριάξει, νά βάλη τόνα στὴ σειρὰ πισ' ἀπ' τ' ἄλλο!!

Ἀναρωτιέμαι ἀληθινά, ἂν τἄχατε μποροῦν ἐτοῦτα ἐδῶ τά χρυσοστόλιστα, πανάκριβα ἠλεκτρονικὰ παιγνίδια, νὰ δώσουν τὴ χαρά ἐκείνη τὴ χαρά, πού ἔνοιωθε ἡ δικὴ μας παιδικὴ ζωὴ μ' ἕνα ἁπλό, μ' ἕνα φτωχὰ ἄς ποῦμε, λαστιχένιο τόπι!

Πᾶμε νά φύγουμε. Μὴν τὸ ζηλεύεις πιὰ τὸ τραῖνο. Τὸ τραῖνο τὸ δικὸ μας πέρασε. Δέν ἦταν ἠλεκτρονικό, δέν εἶχε οὔτε κουμπιά, σφυρίχτρες, ἐπιβάτες.

Ἦταν —νὰ στὸ θυμίσω; — μιὰ σειρὰ χαρτόνινα κουτιά, δεμένα μ' ἕνα τόσο δὰ σκοινί, ποὺ τὸ τραβάγαμε σέ κάποιο πεζοδρόμιο, σέ κάποια γειτονιά. Τότε, ἄχ! τότε ποῦμαστε παιδιά. Τόσο παιδιά!

ΣΤ. ΙΝΤΖΕΓΙΑΝΝΗΣ

ΩΜΕΣ ΠΙΚΡΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Χριστούγεννα 1978

Χριστούγεννα: Μέ δέν εἶναι πιά πολύ παλησμένη αὐτὴ ἡ ἱστορία; Ἡ σπηλιά, ἡ Ἰουδαία σχεδὸν παιδούλα, τό ἀστέρι, οἱ μάγοι... Μιὰ ἀχνὴ φαντασία, ἀπὸ ἕνα φτωχὸ ἰουδαϊκὸ μακρυνό χωριό. Τί ἀξία, τί οὐσία νἄχει πιὰ αὐτὸ τὸ χιλιοειπωμένο «παραμύθι» στὴν καφτὴ ἐποχὴ μας;

Τὴν ὡραία ἐποχὴ μας, τὴν γεμάτη δύναμι, αἰσιοδοξία καὶ ὑποσχέσεις. Τὴν γεμάτη καμινάδες, πού ξερνοῦν ἐλπίδες γιὰ τὴν ὑπερανθρωπότητα καὶ μαύρα δηλητήρια.

Τί ἔχει πιὰ νὰ πῆ ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ στούς ἀνθρώπους τοῦ 2.000;

Σέ ἀνθρώπους πολιτισμένους, προοδευμένους, ἐπιστήμονες καὶ φιλόσοφους, πού, ἂν ὁ Ναζωραῖος σφάχτηκε γι ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου, αὐτοί, οἱ τρανοὶ φιλάνθρωποι φιλόσοφοι σφάζουν γιὰ τὸν ἴδιο λόγο. Λίγο τὴν ἔχεις τὴ θυσία τους; Ὅμοια νά χύνῃς τό αἷμα τὸ δικό σου καὶ ὅμοια τῶν ἄλλων;

Τώρα στὴν εὐτυχισμένη ἐποχή μας, οἱ ἄνθρωποι ξέρουν νά κάνουν πολιτική. Ξέρουν νά σφίγγουν σφιχτὰ στὸ χέρι τὸ σιδερένιο τους, τὸ συμφέρον. Τρέχει ἀπὸ τὰ κλειδωμένα τους δάχτυλα αἷμα; Δέν εἶναι τίποτα αὐτό. Λίγο αἱματάκι κάτι μικρῶν καὶ ἀμελητέων. Τί; ἀκοῦς κόκκαλα πού σπάζουν μέσα στὶς χοῦφτες τους; Ἔ, καλά, μή δίνεις σημασία. Εἶναι κόκκαλα ἀπὸ κάτι παιδιὰ πού πεθαίνουν ἀπὸ πεῖνα. Ὅμως, γιὰ κύτα! Πόση εὐημερία! Πόσοι καὶ πόσοι δὲν τρῶνε μὲ χρυσᾶ κουτάλια!

Ἀμ' οἱ ἐπιστῆμες;

Σειρὰ οἱ δορυφόροι, τά διαστημόπλοια, γιὰ ὅλους τούς τομεῖς μηχανὲς. Μηχανὲς πού τά βγάζουν ὅλα. Ἀκόμα καὶ θάνατο. Ναί, καλὲ! τό θάνατο πού θά σώσῃ τή ζωή, τά ὅπλα. Τὸ θάνατο, πού, ἂν δὲν τὸν ἔχουμε ἕτοιμο στὶς ἀποθῆκες, πάει, πεθάναμε!

Πόση πρόοδος, πόσος ὀργασμὸς δημιουργίας, πόσος πολιτισμὸς! Ἀξιοποίησις τῶν πάντων. Μέχρι πού, ἀπό τά ἔμβρυα τὰ ἀνθρώπινα, φτιάχουμε κρέμες γιὰ τὸ πρόσωπο, ὅπως ὁ Χίτλερ ἔφτιαχνε σαπούνι ἀπό τούς Ἑβραίους!

Καλπάζει πιὰ ὁ ἄνθρωπος στὴν εὐτυχία του. Δέν βλέπεις μὲ πόση ἀγαλλίασι ζοῦμε πιά; Λοιπόν, Τί μᾶς χρειάζεται ὁ οὐρανός; Οὐρανὸς ἔγινε ἡ γῆ μας.

Μά.... ὁ οὐρανὸς εἶναι γαλάζιος, καὶ ἡ γῆ κόκκινη. Δέν εἶναι τίποτα αὐτό, κουτέ! Εἶναι ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν ἀδυνάτων ποὺ τὸ χύνουν οἱ ἰσχυροὶ ποὺ τούς προστατεύουν. Εἶναι κόκκινη καί ἀχνιστὴ ἀπό τό αἷμα τῶν βρεφῶν ποὺ τὸ χύνουν οἱ ἀπελευθερωμένες μαννάδες.

Καὶ οἱ μαῦροι καπνοί; Καλά, αὐτὸς εἶναι ὁ φόρος τῆς τεχνικῆς προόδου ὅπως καὶ οἱ δηλητηριασμένες θάλασσες καὶ ὅλα τά συναφῆ. Παράδεισος ἡ γῆ μας!

(Στὸ κάτω — κάτω τὸν Παράδεισο ὅ,τι ὥρα θέλει κανείς τὸν ἔχει. Ἀπὸ τεκέδες ἄλλο τί ποτα).

Ἐλεύθερο πουλί πιά ὁ ἄνθρωπος! Πᾶνε οἱ ἐποχὲς ποὺ ζοῦσε μὲ τά τόσο «μή». Ὁλοκληρωμένη προσωπικότης πιά. Δέν θέλει νὰ μοχθήσῃ γιὰ τὸ καθημερινό του; Ὑπάρχουν ἄπειροι τρόποι νὰ τὸ ἐξοικονομήσει χωρίς κόπο. Ἐλεύθερος δὲν εἶναι; Ἀφέντης τοῦ ἑαυτοῦ του δέν εἶναι; Ὅ,τι θέλει θά κάνει καὶ λογαριασμὸ δὲν δίνει. Πάνε πιά ἐκεῖνες οἱ φοβέρες «οὔ κλέψεις» καὶ «οὔ ψευδομαρτυρήσεις» καὶ οὔ δώσεις φάρμακα νοθευμένα στοὺς ἀρρώστους, ἢ σάπια κρέατα, ἢ δηλητηριασμένα γάλατα γιὰ νὰ πλουτίσῃς. Αὐτὰ τὰ «οὔ» ἔγιναν ἱστορίες γιὰ πολύ μικρὰ παιδιά. Καὶ «οὔ μοιχεύσῃς» λέει. Τί λές, κύριος; Ἐλευθερία θὰ πῆ ἐλεύθερον σέξ καί κάτω ὁ γάμος, καὶ ὁ δικός σου καὶ τῶν ἄλλων.

(Κάποτε λέγανε: «κυλιοῦνται σὰν τὰ σκυλιά στούς δρόμους». Τώρα, μᾶλλον τά καημένα τὰ σκυλάκια πού ἀκολουθοῦν τό νόμο τῆς φύσης, θά λένε μεταξύ τους: «μή κάνουμε τίς βρωμιὲς τῶν ἀνθρώπων»)

Ἀλλά φθάνει.—

Μέσα ἀπὸ τὸ πηχτὸ σκοτάδι, ἀπό τή φωτιά, ἀπὸ τὴ βρῶμα, θέλω, Κύριε, νὰ σοῦ πῶ ὅτι Σέ ζητῶ.

Σέ ζητῶ, γιατὶ Ἐσὺ